

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

IOANN. SLOT. GEF.

vsum habere profectò non poterunt,
quorum substantiam negant. Quoniam
aduersarij ministrum sacramenti pœni-
tentiæ, sacerdotem hierarchicum non
agnoscunt, veram peccatorū remissio-
nem non habent, quia illa quoq; ad sa-
cerdotalē autoritatē (quæ apud eos nō
est) pertinet, vt hic raseam, eidem locū
non esse, extra illam Ecclesiam, quæ illi
Cæphæ inhæret, quæ Petrum pastorem
rectoremq; agnoscit.

CAPVT VI.

Sed obijciet fortasse quispiam, & di-
scet: eucharistiæ sacramentū recte
apud eos tractari, eo q; eo vt tantur iuxta
Christi institutionem, qui illud sub v-
traq; specie panis scilicet & vini distri-
buunt, ac proinde illius sacramenti me-
liorem apud eos esse vsum, quam apud
nos, vbi duntaxat sub specie panis ad-
ministratur populo. Paulo superius di-
ctū est, neq; huius nempe Eucharistiæ
sacramenti rectum vsum esse apud ad-
uersarios, quorum pleriq; quum sint
meri laici, nullum ordinem habentes, à
nullo Episcopo consecrati, non conse-
crant,

DE
erāt, ali
belles &
ma & in
verbort
Verunta
vtraq; sp
quidē ii
ciem po
aderant
id mune
te in me
do sacer
crant &
stituit c
mendu
mento f
in quor
& sacer
tes (qui
dispensa
dem fac
pes, quā
vt doce
erarchia
edūt ho
ro vna f

DE RETI. FIDE ORTH. 76

erāt, alij aut quum sint, vel apostatæ re
belles & excommunicati, q̄ ecclesiæ for
ma & intētione nō vtūtur in platione
verboru, eucharistiam non conficiunt.
Veruntamē qm̄ fortè mouet quempiā
vtraq; species, respondemus Christum
quidē in ccena nouissima, vtramq; spe
ciem porrexisse, sed Apostolis tantū q̄
aderant, quos etiam tum sacerdotes ad
id munera consecrauit dicēs: Hoc faci-
te in meā cōmemorationē. Sic etiā mo
do sacerdotes speciem vtramq; conse
crant & sumunt, tum quia Christus in-
stituit corpus suum consecrandum, su
mendum & offerendum in hoc sacra-
mento sub vtraq; specie per apostolos, perimus.
in quorum locum succedunt episcopi
& sacerdotes, tum etiam quia sacerdo
tes (quorum est offerre sacrificium &
dispensare sacramentum populo, eius
dem sacrificij debent prius esse partici
pes, quam ipsum populo administrent,
vt docet D. Diony. in Ecclesiastica Hi
erarchia. Et D. Pau. dicens: Nōnne qui
edūt hostias, participes sunt altaris? Por
ro vna species vni scī. (q̄ in primitiuā

Luc. 33

De conse
dict. 2. Cā
Relatum.
& Can. Cō

L a Eccle-

IOANN. SLOT. GEF.

Ecclesia, non quidem vniuersaliter ubi
q; in vsu fuit, sed in multis locis dun-
taxat, laicis rationabiliter adempta est,
non ob inuidiam (vt calumniantur ad-
uersarij) sed propter necessitatem, ni-
mirum propter calicis effusionem, que
in tanta hominum multitudine facile
accidere potest, & propter vini corru-
ptionē, nonnullasq; alias legitimas cau-
cas quibus ecclesia permota, iustē inter-
dixit laicis alteram speciem, cum tantū
sumant sub altera, quantum sub vtraq;
Quam quidem longissimi temporis cō-
suetudinem, duo generalia Concilia in
Germania habita, confirmarunt Con-
stantiēse scilicet & Basiliense. Sacerdos
quoq; non celebrans, si sumere Eucha-
ristiam vult, non sub vtraq;, sed sub spe-
cie panis tantum, de manu alterius acci-
pit. Porro si nos aduersarij ad Christi in-
stitutionem in vltima cœna factam re-
uocare volunt, videbunt quām non re-
tē neq; ipsi adhuc Eucharistiam admi-
nistrent. Legant Euangelia, & conferat
cū sua consuetudine, quām ipsi sibi fin-
xerūt, & inuenient neq; tempus cœnz

De tempo
et euidē Cy
priac. lib. 2.
epist. 2.

DE R
dñicæ co
cam vocā
ta à dño, r
onis cont
uāt. Dein
fcent, quo
pist. 3. assē
Christi. Se
nicam (sic)
ria, quid c
Eucharist
dunt? Qu
habebunt
plurimos
adeo relig
cum verit
dant veru
sti esse in
tasse quid
gāt esse, n
quod nor
hil haber
numq; ess
lo, id quo
angulum
vio, de qu

DE RETI. FIDE ORT. 77
dñicæ conuenire cū illorū cœna, q̄ dñi-
cam vocat, neq; pedū lationem, q̄ p̄cep-
ta à dño, magnum sacramentum dilecti-
onis continet, quam omnino non ser-
uāt. Deinde neq; vini calicem, aqua mi-
scens, quod tamen D. Cyprianus li. 2. e-
pist. 3. afferit & p̄bat ex institutione esse
Christi. Sed leuia sint, & ad cœnam dñi-
nicam (sic eīn vocant) minimè necessa-
ria, quid dicent de ijs, qui Christum in
Eucharistiæ sacramēto p̄sentem nō cre-
dunt? Quō illius sacramenti verū vsum
habebunt, quem non credunt? Et certè
plurimos inter eos esse constat, qui vsq;
adeo religionem omnem ex animis vna
cum veritate ipsa eiecerunt, vt non cre-
dant verum corpus & sanguinem Chri-
sti esse in Eucharistia. Et si credant for-
tasse quidam, sunt tamē plurimi qui ne-
gāt esse, nisi quatenus sumatur. Vnde id
quod non fuerit sumptum afferunt ni-
hil habere sacri, sed panem duntaxat vi-
numq; esse. Qua, ppter porrecto pocu-
lo, id quod reliquum est, effundunt in
angulum aliquem, aut sodali in conui-
vio, de quo mō sublatū fuit, propinat.

L ; Tales

IOANN. SLOT. GEF.

Tales ne rectum habere vsum Euchari-
stiæ existimabimus? Minimè. Sed poti-
us quis tantū facinus non execetur?
quis non exhorrefcat? verùm de his ha-
c tenuis, nunc ad propositnm redeamus,
atq; adhuc fusius ostendamus, apud ad-
uersarios verùm atq; legitimnm sacra-
mentorum vsum non esse,

CAPVT VII.

Constat enim cantatissimam sem-
per & in Ecclesia receptissimam
sententiam fuisse, sacramenta nouę le-
gis gratiam conferre illis, qui obicem
non ponerent. At Mart. Luth. in asser-
tione articulorum suorum per Bullam
Leonis. 10. damnatorum: Hæretica est,
Sacramē- (inquit) sed vſitata sententia, Sacra-
torum cau- ta nouę legis dare gratiam illis, qui non
tam & ve- ponunt obicē, Vnde discipuli eius dog-
rum vſum matizant, sacramenta instituta esse non
ignorant modo vt sint notæ pfessionis inter ho-
mines, sed magis vt sint signa & testimo-
nia voluntatis Dei erga nos, ad excitan-
dam confirmandamq; fidem in ijs qui
vtuntur pposita. Utēdum esse sacramē-
tis, ita vt fides accedat, que credat pmi-
sionis,